

[Finansministeren.]

slaget i så høj grad motiveres med ønsket om en lempeligere beskatning af merindtægt.

Efter forslaget skal fradraget for præmier til kapitalforsikringer, bidrag til kapitalpensionsordninger og indskud på kapitalbindingskonti m. v. forhøjes fra 1 000 kr. til 1 500 kr. for forsørgere og fra 600 kr. til 1 500 kr. for ikke-forsørgere.

Dette vil bl. a. bevirke, at den nuværende skattemæssige fordel ved at vælge kapitalpensionsordninger i stedet for pensionsordninger med løbende udbetalinger forøges. Så vidt jeg har forstået, er i hvert fald det ærede medlem hr. Poul Møller interesseret i, at de to pensionsformer ligestilles i skattemæssig henseende. Det ærede medlem gav i går udtryk herfor ved et spørgsmål til mig. Nu, da det ærede medlems forslag er til behandling, vil jeg gerne spørge det ærede medlem, hvorledes han kan tænke sig at tilvejebringe ligestilling. Det foreliggende forslag indeholder intet herom. Der kan jo ikke være tvivl om, at det under alle omstændigheder vil medføre et meget stort provenutab at indrømme renteforsikringerne og de løbende pensionsordninger skattebegunstigelser af det omfang, som nu foreslås for kapitalpensionsordninger. Der er — så vidt jeg kan se — intet sted i forslagets provenuskøn taget hensyn til et sådant provenutab.

Med hensyn til kapitalbindingskontiene foreslås en ny ordning, der vel er tænkt som et forsøg på at gøre disse konti mere populære. Efter de gældende regler er skattefritagelsen for indskud på disse konti betinget af, at beløbene først hæves efter 5 år. Efter forslaget skal beløbene kunne frigives uden beskatning før 5 års fristens udløb i ikke mindre end seks forskellige situationer. Her er et af de punkter, hvor jeg synes at forslagsstillerne er gået noget let hen over de praktiske vanskeligheder. Det hedder blot, at pengene skal frigives, såfremt det dokumenteres, at de skal bruges i forbindelse med etablering af selvstændig virksomhed eller en række andre i øvrigt gode formål. Det fremgår ikke af forslaget, hvem der skal afgøre, om betingelserne er opfyldt, end mindre hvorledes man skal afgøre, om pengene skal bruges i forbindelse med et af formålene. En ting er at konsta-

tere, om en person har etableret sig selvstændigt, hvad han jo kan gøre mange gange; en anden ting er af afgøre, om pengene virkelig skal bruges til disse formål. Det vil jo ikke være let for de skattemyndigheder eller de pengeinstitutter, der skal administrere en sådan ordning, at føre kontrol med, hvorledes folk bruger deres egne penge, når de først har fået dem udbetalt. Det vil heller ikke forenkle disse ordninger, hvis de ret beskedne indskud, der her er tale om, skal kunne anbringes i aktier og obligationer, således som det er foreslået, og som jeg i og for sig godt forstår motiveringen for.

Et andet forslag, som jeg meget gerne vil have nærmere oplysning om, er bestemmelsen om, at en skatteyder, der etablerer sig selvstændigt, i en periode af 5 år efter etableringen skattefrit skal kunne afdrage indtil 1 500 kr. årlig på den ved etableringen stiftede gæld. Skal dette fradrag indrømmes i alle tilfælde, også hvor han slet ikke behøvede at stifte gæld, fordi han i forvejen havde en betydelig likvid formue? Hvad skal der ske, hvis han efter at have afdraget de i alt 7 500 kr., som han kan få fradrag for, optager et nyt lån på 7 500 kr. eller sælger virksomheden og får pengene ind på denne måde?

Der er endnu et forslag, som jeg gerne vil have en nærmere forklaring på. Det er forslaget om pensionisters beskatning på grundlag af deres fremtidige indtægt. Vi har jo flere gange her i tinget — også jeg — peget på, at en rationel løsning af pensionisternes skatteproblemer forudsætter indførelsen af skat af årets indtægt, den såkaldte kildeskat, som jo også har mange andre fordele. Sidste gang vi drøftede problemet, var ved anden behandling af ligningslovsforslaget. Dengang stillede oppositionen et dagsordensforslag af reelt samme indhold som det, der nu indgår som afsnit V i forslaget til folketingsbeslutning. Jeg gav ved denne lejlighed en udførlig redegørelse for de mange principielle og tekniske vanskeligheder, der ville opstå, hvis man skulle omsætte oppositionens forslag i lovregler. Herom kan jeg henviser til mine udtalelser, særlig i Folketingstidende for i år, sp. 1481-84. Jeg fik ikke dengang noget svar på, hvordan forslagsstillerne kunne tænke sig at overvinde disse vanskelig-